

Odluka o određenim pitanjima koja se odnose na Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće BiH, Visoki sudbeni i tužiteljski savjet RS i Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće FBiH

Koristeći se ovlastima koje su Visokom predstavniku dane člankom V. Aneksa 10. (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja spomenutog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1. (d) prethodno spomenutog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć kada to ocijeni nužnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora”

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije o provedbi mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu Visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obvezujućih odluka, kada bude cijenio nužnim” o određenim pitanjima uključujući (sukladno točki (c) ovog stavka) i “mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na cijelom području Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Uvjeren u vitalni značaj koji za Bosnu i Hercegovinu ima nastojanje da se ojača i slijedi vladavina zakona kako bi se osigurao temelj za gospodarski rast i strane investicije;

Uz uvažavanje stavka I.2.a Zaključaka donesenih na spomenutoj konferenciji u Bonu koji potvrđuju “da je nepristrano i neovisno pravosuđe” od “bitnog značenja za vladavinu prava i pomirenje u Bosni i Hercegovini”, da proces imenovanja sudaca i tužitelja mora biti utemeljen na sposobnostima, da se mora uspostaviti institucija za edukaciju sudaca i tužitelja, te da je kontrola pravosudnog sustava element od bitnog značenja za spomenuti proces;

Rukovodeći se stavom II.2 Aneksa Deklaracije Vijeća za provedbu mira (Madrid, 16.12.1998. godine) u kojem se “naglašava značenje pojačanih napora u provođenju reforme pravosuđa, koje usklađuje Visoki predstavnik, kako bi se pružila potpora naporima tijela vlasti u Bosni i Hercegovini”, te “apelira na Visokog predstavnika da dalje razvija strategijski plan sveobuhvatne reforme pravosuđa, kojim se utvrđuju kratkoročni i dugoročni prioriteti, uz konzultacije sa tijelima vlasti, Vijećem Europe, OSCE-om, UNMIBH-om i drugim organizacijama”;

Imajući u vidu Deklaraciju Vijeća za provedbu mira (Brisel 23. i 24. svibnja 2000. godine) kojom se zahtijeva utemeljenje istinski neovisnog i nepristranog pravosuđa kako bi se osigurala vladavina prava u svim kaznenim, građanskim i gospodarskim stvarima, te priznajući “trajnu potrebu za međunarodnom nadzornom institucijom za reformu pravosuđa u iščekivanju da OHR dođe do rješenja glede Programa reforme pravosuđa” te da Vijeće “podržava daljnje napore Visokog predstavnika da predvodi aktivnosti u reformi pravosuđa i usklađuje napore međunarodne zajednice po tom pitanju.”

Uzimajući u obzir Komunique Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira (Sarajevo, 13.07.2000. godine) u kojem stoji da su se “Upravni odbor i Visoki predstavnik suglasili da je po pitanju

reformе pravosuđa i unapređenja vladavine prava potreban trajan angažman međunarodne zajednice” i da će “za tu svrhu, Visoki predstavnik utemeljiti Neovisno pravosudno povjerenstvo”;

Pozivajući se na Komunique Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 28.02.2002. godine, u kojem Upravni odbor podržava pooštrenu strategiju reforme pravosuđa Neovisnog pravosudnog povjerenstva za 2002/03. godinu, kao i uvažavajući, između ostalog, značaj uspostavljanja Visokog sudbenog vijeća za BiH i reorganizacije sudova, a što se dalje ponavlja u Komuniqueu od 7.05.2002. godine;

Pozivajući se na odluke kojim su donijeti zakoni o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, Visokom sudbenom i tužiteljskom savjetu Republike Srpske, Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine i Upute od 23.05.2002. godine, kako bi se ojačala nezavisnost pravosuđa i osiguralo da ponovna imenovanja sudaca i tužitelja budu u skladu sa reorganizacijom sudova i tužiteljstava.

Pozivajući se dalje na Komunique Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira od 25. i 26. rujna 2003. godine u kojem se Upravni odbor: “saglasio da produlji mandat Neovisnog pravosudnog povjerenstva, kao i prijelazni period Visokih sudbenih i tužiteljskih vijeća do 31.03.2004. godine. Upravni odbor je čvrsto podržao utemeljenje jednog Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća na razini države i apelirao je na vlasti BiH da u tome odmah daju svoj doprinos.”

Pozivajući se na Odluku Visokog predstavnika broj 167/03 kojom se Neovisnom pravosudnom povjerenstvu daje ovlast da “poduzme sve nužne mjere da osigura odgovarajuće smanjenje broja osoblja i preobrazbu preostalog dijela Neovisnog pravosudnog povjerenstva u Sekretarijat jednog Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća, ukoliko ono bude utemeljeno na razini države, shodno Uputi Visokog predstavnika od 23.05.2002. godine”;

Pozdravljajući postizanje sporazuma između entiteta o prenošenju određenih odgovornosti koje se odnose na pravosuđe na razinu Bosne i Hercegovine, kojim se omogućava uspostavljanje jednog Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća na razini Bosne i Hercegovine;

Uočavajući činjenicu da zakon o jednom Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću na razini Bosne i Hercegovine neće stupiti na snagu do 1.04.2004. godine, te svjesni nužnosti da se osigura nastavak rada i kasnija preobrazba u jedno Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće na razini Bosne i Hercegovine, kako je predviđeno u gore spomenutom sporazumu;

Ovim donosim sljedeću

ODLUKU

o određenim pitanjima koja se odnose na Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine, Visoki sudbeni i tužiteljski savjet Republike Srpske i Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Federacije Bosne i Hercegovine

1. Mandat sljedećih međunarodnih članova Visokih sudbenih i tužiteljskih vijeća Bosne i Hercegovine i/ili Federacije Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske prestaje na dan 31.03.2004. godine:

Dr. Axel Schwarz

Gosp. Jorge Ribeiro

Gđa Susanne Moeller

Gđa Sylvie Pantz

2. Međunarodni pravnik, gosp. David Upcher, ili osoba koju on odredi, nastaviti će obnašati dužnost stegovnog tužitelja Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća Bosne i Hercegovine do 31.05.2004. godine ili dok se ne imenuje domaći stegovni tužitelj, u ovisnosti šta se od toga prije

dogodi.

3. Ova odluka stupa na snagu odmah i objavljuje se u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko Distrikta".

Sarajevo, 31.03.2004.godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik